

ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΣΕ Τ' ΟΡΓΑΝΑΚΙ

(ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ)

Σίχοι & Μουσική

ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ
(ΑΤΤΙΚ)

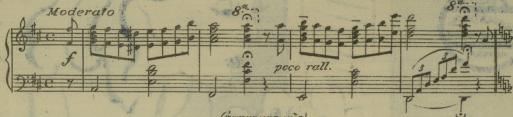
Ἐὼ ἀδελφῶ μοι Κίμωνι, μετ' ἀγάπης.

ΤΗΝ ΟΡΑ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΣΕ Τ' ΟΡΓΑΝΑΚΙ

ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Πο
ΚΑ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (ΑΤΤΙΣ).

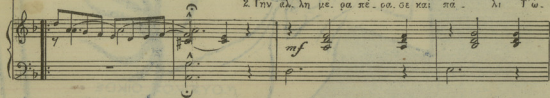
Moderato

8va
8va
f
peco rall.

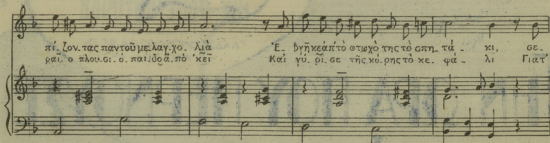
(ἀφηγηματικῶς)
dolce, narrativo.

1. Τὴν ὥρα πού περνοῦσε τὸρ γὰ νά κι σκόρ.
2. Τὴν ἀλλή μερὰ πέρὰ σε καὶ πάλι τ' ὦ.

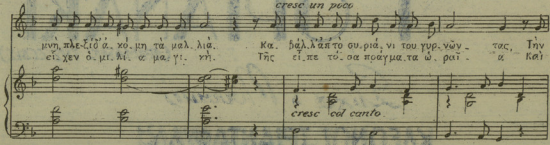
mf

πῖλον τας παντοῦ μελαγχολία. Ἐδὴ κ' ἀπὸ στωχὸς τῆς τὸ σπῆτάκι σε.
ραὶ οὐ πλοῦσι. ὁ παιδοῦ ἀπὸ κεί. Καὶ γύρισε τῆς κίρκης τὸ κεφάλι γιάτ.

cresc un poco

μνή πλεῖστον ἀκόμη τὰ μαλ' ἰδία. Καὶ βάλ' ἀπὸ σουριά, νι του γυρῶν τας, τὴν
εἰ χεν ὁ μι. ἰ. α μα. γι. νή. Τῆς εἰπε τὸ σαράγμα τὰ ὦρα ἰ. α Καὶ

cresc col canto

εἶ. δε καὶ μέγα οἰάσων. τι. κή. Τέ. λο. γου του το βή. μα στα. μα. τῶν. τας τῆς
 τό. σον ἤ. ταν ἄ. πει. ρη κιά. πλῆ. Πού. τί. στε. γε και του. δου. κεν ἢ. νέ. α. Δει.

1. 2. 3. 4.
 μελαγχολικά
 πε. τα. ξε. μιά. λέ. ξέ. ρω. τι. κή. Αὐ. τῆ. ε. κον. το. σά. θη. κε. λι. γά. κι. τὴν
 λο. Δει. λο. το. πρώ. το. της. φη. λι. και. ἔ. ται. ἀρ. χι. νῶ. το. ὄρα. μα. τά. κι. τὴν

rit. *a tempo*

a tempo 5. Per finire
 ὦ. ρα. πού. περ. νοῦ. σε. τό. ρα. γα. νά. κι. *m.g.*
 ὦ. ρα. πού. περ. νοῦ. σε. τό. ρα. γα. νά. κι. τος. τὰ. χε. ἴ. λη. δα. γ. κω. σε. λι. γά. κι. τὴν

ritard. poco a poco

molto rit. ....
 ὦ. ρα. πού. περ. νοῦ. σε. τό. ρα. γα. νά. κι. *mf*
stentato *morendo*
suivez *laissez voirer jusqu'à la fin.*

mf *mf*

3. Περιμέν' από τότε κάθε βράδυ
 Τὸν πλάνο πού με ζεννιάρτη ψυχή
 Ἐρχόταν ὡς τὸν κλέφτη σὸ σκοπέδι
 Νὰ πῶρ ὅ, τι ἔχει μιά φωνή!
 Μὰ μερὰ ἐπὶ τέλους πού ἐκείνη
 Τοῦ μίλησε γιά γάμο με ντροπή
 Ἐγέλασε καὶ εἶπ': αὐτὸ νὰ γίνῃ,
 φεανέσωσ πιά ὁ κόσμος τί θα πῆ!
 Κι αὐτὴ ἔβρεξ' ἐν ἄσπρ μαντιλάκι,
 Τὴν ὥρα πού περνοῦσε τὸ ρογανάκι.
4. Κατάλαβε τὸ τί τὴν περιμένει
 Μὰ ἤλπιζε ἀκόμη τὰς βραδύαις
 Ἴδὼν ἐννοεῖθε μὲ πίκρα, ἢ καυμένη
 Πῶς μέσα τῆς χτυποῦσαν δύο καρδίαι.
 Ἔκεινος ὅμως, ἀβίλιος πατερας
 Ἰσθ' εἶπε πῶς κόντευ' ὁ καιρὸς
 Ἐπο' ἔβρα ἐταξείδεις, τὸ τερας,
 Κι ἐχάθηξ ἀπ' τὸ δῆμα του ἔμπρος.
 Πού ἔκαμ' ὄρφανὸ ἕνα παιδάκι
 Τὴν ὥρα πού περνοῦσε τὸ ρογανάκι.
5. Ἡσάσαν χρόνια Μ' ἄλλη παντρεμμένος
 Περνώντας ἕνα βράδυ ἐκούχης
 Ρωτῶ: "Ἰατ' ἔβρε κόσμος μαλεμένος
 Ἀπ' ἐξω πὸ τὴν πόρτα τῆς φωνῆς,"
 Ἐκραύσθηκε, τοῦ λέγον, μιά ἰσθι-
 κιά φωνὴ αὐτὸ τὸ ἔρημο παιδί. *va.*
 Δὲν εἶπε νὰ τὸ βρῆμ' ἄλλο μόνον
 Πού εἶν' ὁ προκομμένος νὲ τὸ ἴδρ'...
 Αὐτὸς τὰ χεῖλη δάγκασε λιγανά
 Τὴν ὥρα πού περνοῦσε τὸ ρογανάκι.

Handwritten musical score on aged paper, consisting of multiple systems of staves. The notation is dense and includes various musical symbols such as notes, rests, and clefs. The paper shows signs of age, including foxing and some staining.

Handwritten text, likely a letter or a page from a manuscript, written in a cursive hand. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Handwritten text, likely a letter or a page from a manuscript, written in a cursive hand. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Handwritten text, likely a letter or a page from a manuscript, written in a cursive hand. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.